

დანიელის წიგნი — ოცდათერთმეტი

ამერიკის გაფრთხილება: დანიელის განმარტების მნიშვნელობა
დღევანდელი დროისთვის

Jeff Pippenger

2023-12-26

წარწერა კედელზე და დანიელის განმარტება ბელშაცარისთვის წარმოადგენს საბოლოო განჩინებას შეერთებული შტატების როგორც განდგომილი რესპუბლიკური რქის, ისე განდგომილი პროტესტანტული რქის წინააღმდეგ. როგორც შეერთებული შტატების დამფუძნებელი მამების, ისე ადვენტიზმის პიონერთა საწყისი ისტორია მკაფიოდ არის აღნუსხული, თუმცა მასში შემავალი გაკვეთილები და გაფრთხილებები „ოთხი თაობის“ განმავლობაში უგულვებელყოფილ იქნა. ბელშაცარი სრულყოფილად განასახიერებს ამ ჭეშმარიტებას.

არ არის აუცილებელი დროის ზუსტი მონაკვეთის განსაზღვრა იმის დასადგენად, თუ რას შეადგენს თაობა, რადგან ღვთის სიტყვა არასოდეს ცდება, და იგი პირდაპირ ამბობს, რომ სწორედ მეოთხე თაობაში ღმერთი ხურავს წიგნებს იმ ერებზე, რომელნიც აჯანყდნენ მისი გაცხადებული ნების წინააღმდეგ.

და ღმერთმა წარმოსთქვა ყოველნი ესე სიტყვანი და თქვა: მე ვარ უფალი ღმერთი შენი, რომელმაც გამოგიყვანე ეგვიპტის ქვეყნიდან, მონობის სახლიდან. არა გყავდეს შენ სხვა ღმერთები ჩემს წინაშე. არა გაიკეთო შენთვის კერპი, არც რაიმე მსგავსება იმისა, რაც არის მალა ცაში, ან რაც არის დაბლა მიწაზე, ან რაც არის წყალში მიწის ქვეშ. არა თაყვანი სცე მათ და არა ემსახურო მათ, რადგან მე, უფალი ღმერთი შენი, ვარ ღმერთი შურისმგებელი, რომელიც მამათა ურჯულოებას მიაწევს შვილებზე, მესამე და მეოთხე თაობამდე მათზე, რომელთაც ვძულვარ მე; და წყალობას ვუჩვენებ ათასებს მათგან, რომელთაც ვუყვარვარ მე და იცავენ ჩემს მცნებებს. გამოსვლა 20:1.

ბოლო თაობაში, და მაშასადამე ძველი ისრაელის წინასწარმეტყველურ „მეოთხე თაობაში“, იოანე ნათლისმცემელმაც და ქრისტემაც ეს თაობა იქედნეთა მოდგმად გამოაცხადეს.

გესლიანი გველების მოდგმაც, როგორ შეგიძლიათ, ბოროტნი რომ ხართ, კეთილის ლაპარაკი? რადგან გულის სავსებისაგან მეთყველებს პირი. კეთილ ადამიანს გულის კეთილი საუნჯიდან გამოაქვს კეთილი; ხოლო ბოროტ ადამიანს ბოროტი საუნჯიდან გამოაქვს ბოროტი. მაგრამ გეუბნებით თქვენ: ყოველი ფუჭი სიტყვისათვის, რომელსაც ადამიანები იტყვიან, პასუხს აგებენ სამსჯავროს დღეს. რადგან შენი სიტყვებით გამართლდები და შენი სიტყვებით დაისჯები. მათე 12:34-37.

მიწის მხედის საბოლოო თაობაში იგი ლაპარაკობს როგორც დრაკონი (ასპიტი). 1863 წლიდან მოყოლებული, საკვირაო კანონის დადგომამდე, რესპუბლიკურმა რქამ ზურგი

აქცია ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციას. კურთხევებმა, რომლებიც ღმერთმა ერს უბოძა, მოქალაქეთა და ხელმძღვანელთა გულები აარიდა მათ პასუხისმგებლობას, დაეცვათ ის პრინციპები, რომლებმაც წარმოშვა სიმდიდრე და კეთილდღეობა, რომლითაც ისინი ტკბობდნენ; და მათ დაივიწყეს ის მოტივაცია, რომელიც დამფუძნებელ მამებს წარმართავდა იმ წმინდა დოკუმენტის შექმნისას, რომელმაც წარმოშვა ის სიმდიდრე და კეთილდღეობა, რომელთაც შემდეგ მათ თავად მისცეს უფლება, რომ ეცდუნებინათ ისინი. მათ არა მხოლოდ დაივიწყეს წმინდა დოკუმენტის დანიშნულება, არამედ დაივიწყეს თავიანთი პასუხისმგებლობაც, შეენარჩუნებინათ დოკუმენტში მოცემული პრინციპები.

1863 წლიდან, კვირა დღის კანონის დადგომამდე, ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა (ადვენტიზმი) განუდგა იმ საფუძვლოვან ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ღმერთმა დაამკვიდრა უილიამ მილერის მსახურების მეშვეობით. კურთხევებმა, რომლებიც ღმერთმა ადვენტიზმს უბოძა, მოქალაქეთა და ხელმძღვანელთა გულები განარიდა იმ პასუხისმგებლობას, რომ დაეცვათ ის პრინციპები, რომლებმაც წარმოშვა ის სულიერი სიმდიდრე, რომლითაც ისინი დატკბნენ; და მათ დაივიწყეს პიონერთა მიზანი იმ უწყების წარმოქმნაში, რომელიც წარმოდგენილი იყო ორ წმინდა დიაგრამაზე და განზრახული იყო იმ წინასწარმეტყველური სიმდიდრის დასამკვიდრებლად, რომელიც მათ უნდა დაეცვათ და ეუწყებინათ.

როცა უფალი სინას მთაზე აღთქმაში შევიდა ძველ ისრაელთან, მან მისცა ორი წმიდა დაფა, რომლებშიც იყო მისი ათი კანონი, და რომლებიც მისი ხალხთან მისი აღთქმითი ურთიერთობის სიმბოლო უნდა ყოფილიყო. როცა მან დააწესა წლიური დღესასწაულები, მან ბრძანა, რომ ორმოცდამეათე დღესასწაულზე უნდა ყოფილიყო შეწირულობა ორი პურისა, რომლებიც მაღლა უნდა აეწიათ. ამ ორი პურის რხევის შესაწირავი იყო ერთადერთი შესაწირავი საწმიდრის მსახურებაში, რომლის მომზადებაშიც საფუარი (ადამიანური ცოდვის, ბოროტზრახვის, უკეთურებისა და თვალთმაქცობის სიმბოლო) უნდა ყოფილიყო ჩართული.

თქვენი ქადილი არ არის კარგი. ნუთუ არ იცით, რომ მცირედი საფუარი მთელ ცომს აფუებს? ამიტომ განიშორეთ ძველი საფუარი, რათა იყოთ ახალი ცომი, როგორც უსაფუარნი ხართ. რადგან ქრისტე, ჩვენი პასექი, ჩვენთვის შეიწირა. ამიტომ ვიდღესასწაულოთ არა ძველი საფუარით, არც ბოროტებისა და უკეთურების საფუარით, არამედ გულწრფელობისა და ჭეშმარიტების უსაფუარო პურით. 1 კორინთელთა 5:6–8.

ამასობაში, როდესაც შეიკრიბა ხალხის ურიცხვი სიმრავლე, ისე, რომ ერთმანეთს ზედ ედგნენ, მან პირველად თავის მოწაფეებს უთხრა: ეკრძალებოდა ფარისეველთა საფუარს, რომელიც არის თვალთმაქცობა. ლუკა 12:1.

ორი საზღვრავი პური, რომლებიც საზღვრავ მსხვერპლად იყო აღმართული, იყო ას ორმოცდაოთხი ათასის ნიშნის სიმბოლო, რომელთაც, თუმცა ცოდვილნი იყვნენ, ღვთის ძალით განეწმინდათ თავიანთი საფუარი — ბოროტება, უკეთურება და თვალთმაქცობა. საფუარი, რომელიც იმ პურებში იყო, ადამიანებს (ცოდვილებს) წარმოადგენდა, რომლებმაც ცოდვა დასძლიეს განწმენდის პროცესის მეშვეობით,

რომელიც წარმოდგენილია, როგორც მალაქიას მესამე თავში აღთქმის მაცნის ღუმლის ცეცხლით „გამოცხობა“. პურები ასევე წარმოადგენდა „ზეცის პურს“, რადგან შეწირვისას ისინი საზღვრავ მსხვერპლად ზეცისკენ უნდა აღმართულიყო.

ორმოცდაათობის დღეს, როდესაც დადგა წლების განმავლობაში ორმოცდაათობის დღესასწაულზე შეწირული ორი პურის სახეობრივი მნიშვნელობის აღსრულება, ქრისტეს მოწაფეებმა დაიწყეს სხვა ჯგუფის (მეორე პურის) მოწოდების საქმე წარმართთა სამყაროდან. ამგვარად იქნებოდა ორი პური, რომლებიც ორივენი ცოდვისგან (საფუარისგან) იყვნენ განწმენდილნი.

ათი მცნების ორი დაფა იქცა ძველი ისრაელის აღთქმითი ურთიერთობის სიმბოლოდ, ხოლო ორი რხევის პური წარმოადგენს ადრეული ქრისტიანული ეკლესიის აღთქმით ურთიერთობას. მიწიერი მხეცის ისტორიის დასაწყისში, აბაკუმის ორი წმიდა დაფა მიეცა როგორც თანამედროვე ისრაელის, ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქის, აღთქმითი ურთიერთობის სიმბოლო, ისევე როგორც წმიდა კონსტიტუცია მიეცა რესპუბლიკურ რქას. უფალი ახლა მოუწოდებს ას ორმოცდაათხ ათასს, აღდგენენ როგორც ძლიერი ლაშქარი, და როცა ამას გააკეთებენ, ისინი აღიმართებიან როგორც რხევის შესაწირავი (დროშა), როდესაც შვიდგზის მეტად გახურებულ ქურაში იქნებიან ჩაყრილნი.

ეს დროშა წარმოადგენს ათი მცნების რჯულს; იგი ასევე წარმოადგენს მათ, ვინც ღუმელის ცეცხლში დადის მათ გვერდით მყოფ ცოცხალ ზეციურ პურთან ერთად, და აგრეთვე მათ, ვინც ამტკიცებს ჰაბაკუკის ორ წმინდა დაფაზე სიმბოლურად აღნიშნულ საძირკვლისეულ სწავლებებს. ყველა ეს სიმბოლო წარმოდგენილია გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორ მოწმედ.

ბელშაცარის სამსჯავრო წარმოადგენს მოწმობას მიწის მხეცის ორივე რქის წინააღმდეგ. იმ სამსჯავროს ჟამს იყო ერთი ქალი (ეკლესია), რომელსაც ესმოდა, რომ სამეფოში ერთადერთი კაცი, რომელსაც შეეძლო კედელზე დაწერილის ცნობა და განმარტება, დანიელი იყო.

და შენზე მომისმენია, რომ ძალგიძს განმარტებათა გაკეთება და სიძნელეთა გახსნა; ახლა კი, თუ შეძლებ ამ წარწერის წაკითხვას და მის განმარტებას გამიცხადებ, მოწეულით შეიმოსები, კისერზე ოქროს ჯაჭვი გექნება და სამეფოში მესამე მმართველი იქნები. მაშინ დანიელმა მიუგო და უთხრა მეფის წინაშე: შენი ძღვენი შენვე დაგრჩეს, და შენი ჯილდო სხვას მიეცი; თუმცა წარწერას მეფეს წავუკითხავ და მის განმარტებასაც გაუცხადებ.

შენ, მეფეო, უზენაესმა ღმერთმა მისცა ნაბუქოდონოსორს, შენს მამას, სამეფო, დიდება, ბრწყინვალეობა და პატივი. და იმ დიდების გამო, რომელიც მან მისცა მას, ყველა ერი, ხალხი და ენა ძრწოდა და შიშობდა მის წინაშე: ვისაც ისურვებდა, ხოცავდა; და ვისაც ისურვებდა, ცოცხლად ტოვებდა; და ვისაც ისურვებდა, აღამაღლებდა; და ვისაც ისურვებდა, დაამხოვდა. მაგრამ როცა მისი გული აღზევდა და მისი სული ქედმაღლობით გამკაცრდა, ჩამოაგდეს იგი მისი სამეფო ტახტიდან და წაართვეს მას მისი დიდება. და განიდევნა იგი კაცთა ძეთაგან; და მისი გული

მხეცთა გულს დაემსგავსა, და მისი სამყოფელი გარეულ ვირებთან იყო; აჭმევდნენ მას ბალახს, როგორც ხარებს, და მისი სხეული ცის ნამით ირწყვებოდა, ვიდრე არ შეიცნო, რომ უზენაესი ღმერთი მეუფებს კაცთა სამეფოზე და მასზე აყენებს იმას, ვისაც ინებებს.

და შენ, მისი ძე, ბელშაცარ, არ დაიმდაბლე შენი გული, თუმცა ყოველივე ეს იცოდი; არამედ აღიმალე თავი ზეცის უფლის წინააღმდეგ; და მის სახლში არსებული ჭურჭელი შენ წინაშე მოიტანეს, და შენ, შენმა დიდებულებმა, შენმა ცოლებმა და შენმა ხარჭებმა მათში ღვინო სვით; და ადიდებდი ვერცხლის, ოქროს, სპილენძის, რკინის, ხის და ქვის ღმერთებს, რომელნიც ვერ ხედავენ, ვერ ისმენენ და ვერ იციან; ხოლო ღმერთი, რომლის ხელშიც არის შენი სუნთქვა და რომელსაც ეკუთვნის ყველა შენი გზა, არ განადიდე. მაშინ მისგან გამოიგზავნა ხელის ნაწილი და ეს წარწერა დაიწერა. და ეს არის დაწერილი წარწერა: მენე, მენე, თეკელ, უფარსინ. ეს არის ამ სიტყვის განმარტება: მენე — ღმერთმა დაითვალა შენი სამეფო და ბოლო მოუღო მას. თეკელ — სასწოროზე იქენ შეწონილი და ნაკლული აღმოჩნდი. უფარსინ — შენი სამეფო გაიყო და მიდიელებსა და სპარსელებს მიეცა.

მაშინ ბრძანა ბელშაცარმა, და შემოსეს დანიელი მოწეულის სამოსლით, და დაადგეს ოქროს ჯაჭვი მის ყელზე, და გამოაცხადეს მის შესახებ, რომ იგი სამეფოში მესამე მმართველი უნდა ყოფილიყო. იმავე ღამეს მოკლეს ბელშაცარი, ქალდეველთა მეფე. ხოლო დარიოს მიდიელმა დაიპყრო სამეფო, იყო რა დაახლოებით სამოცდაორი წლისა. დანიელი 5:16–31.

ამერიკის შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონის დროს ურჯულოების სასმისიც და გამოსაცდელი დროის სასმისიც აღვსილი იქნება — ერისთვისაც, განდგომილი რესპუბლიკური რქისთვისაც და განდგომილი პროტესტანტული რქისთვისაც, რადგან ღმერთს ექნება „დათვლილი“ (მეექვსე) „სამეფო და დასრულებული იგი“. ორივე რქა და ერი იქნება „აწონილი სასწოროზე“ (იმ სამსჯავროსაში, რომელიც საწმიდარში მიმდინარეობს) „და ნაკლულად ნაპოვნი“. ამის შემდეგ ამერიკის შეერთებული შტატები იქნება „გაყოფილი“, რადგან სამოქალაქო ომი და დესპოტიზმი მოჰყვება, და შემდეგ გადაეცემა ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე და მერვე სამეფოებს.

ამორეველთა შესახებ უფალმა თქვა: „მეოთხე თაობაში კვლავ აქ დაბრუნდებიან, რადგან ამორეველთა ურჯულოება ჯერ კიდევ არ აღვსილა.“ თუმცა ეს ერი თვალსაჩინო იყო თავისი კერპთაყვანისმცემლობითა და გარყვნილებით, მას ჯერ კიდევ არ აევსო თავისი ურჯულოების სასმისი, და ღმერთი არ გასცემდა ბრძანებას მისი სრული განადგურების შესახებ. ხალხს უნდა ეხილა ღვთიური ძალის აშკარა გამოვლინება, რათა ყოველგვარი გამართლების გარეშე დარჩენილიყვნენ. თანაგრძნობით აღსავსე შემოქმედი მზად იყო ეთმინა მათი ურჯულოებისთვის მეოთხე თაობამდე. შემდეგ კი, თუ უკეთესობისკენ არავითარი ცვლილება არ გამოჩნდებოდა, მისი სასჯელები მათზე დაეცემოდა.

უცდომელი სიზუსტით უსასრულო ჯერაც აღრიცხავს ყველა ერს. ვიდრე მისი წყალობა სინანულისაკენ მოწოდებებით ეძლევათ, ეს ანგარიში ღიად დარჩება; მაგრამ როცა მაჩვენებლები მიაღწევს იმ განსაზღვრულ ზღვარს, რომელიც ღმერთმა დაადგინა, იწყება მისი რისხვის მსახურება. ანგარიში იხურება. ღვთიური

მოთმინება წყდება. აღარ არის მათ სასარგებლოდ წყალობის შუამდგომლობა.

წინასწარმეტყველს, საუკუნეთა სიღრმეში მომზირალს, ეს დრო თავისი ხილვის წინ ჰქონდა წარმოდგენილი. ამ ეპოქის ერებმა მიიღეს უპრეცედენტო წყალობანი. მათ მიეცათ ზეცის კურთხევათა რჩეული ნაწილი, მაგრამ მათ წინააღმდეგ ჩაწერილია მზარდი ამპარტავნება, ანგარება, კერპთაყვანისმცემლობა, ღმერთისადმი ზიზღი და მდაბალი უმადურობა. ისინი სწრაფად ასრულებენ თავიანთ ანგარიშს ღმერთთან.

„მაგრამ ის, რაც მაკრთობს, არის ის ფაქტი, რომ მათ, რომელთაც უდიდესი ნათელი და უპირატესობანი ჰქონდათ, გაბატონებული ურჯულოებით შეიბილწნენ. მათ გარშემო მყოფ უსამართლოთა გავლენით მრავალნი, თვით იმათგანაც კი, ვინც ჭეშმარიტებას აღიარებს, გაცივდნენ და ბოროტების ძლიერმა დინებამ წაღეკა ისინი. ჭეშმარიტი ღვთისმოსაობისა და სიწმინდისადმი მიმართული საყოველთაო ზიზღი იწვევს იმას, რომ ისინი, რომელნიც მჭიდროდ არ ერთვიან ღმერთს, კარგავენ მისი რჯულისადმი მოკრძალებას. ნათელს რომ მისდევდნენ და გულით ემორჩილებოდნენ ჭეშმარიტებას, ეს წმინდა რჯული მათთვის მით უფრო ძვირფასი გამოჩნდებოდა, როცა მას ასე აბუჩად იგდებენ და გვერდზე სწევენ. როგორც ღვთის რჯულისადმი უპატივცემულობა უფრო აშკარა ხდება, მის დამცველებსა და სოფელს შორის გამყოფი ხაზი უფრო მკაფიოდ იკვეთება. ერთ ჯგუფში ღვთაებრივი მცნებებისადმი სიყვარული იმ ზომით იზრდება, რა ზომითაც მეორე ჯგუფში მათდამი ზიზღი მატულობს.

„კრიზისი სწრაფად ახლოვდება. სწრაფად მზარდი მაჩვენებლები ცხადყოფს, რომ ღვთის მონახულების ჟამი თითქმის დამდგარია. თუმცა იგი სასჯელის აღსრულებას ერიდება, მაინც დასჯის, და ამას სწრაფად იზამს. ისინი, ვინც ნათელში დადიან, დაინახავენ მოახლოებული საფრთხის ნიშნებს; მაგრამ მათ არ ევალებათ იჯდნენ მდუმარედ, გულგრილი მოლოდინით დაღუპვისა, თავს იმით ინუგეშებდნენ, რომ მონახულების დღეს ღმერთი თავის ხალხს შეიფარებს. ეს ასე არ არის. მათ უნდა გააცნობიერონ, რომ მათი მოვალეობაა გულმოდგინედ იშრომონ სხვათა გადასარჩენად და ძლიერი რწმენით შეჰყურებდნენ ღმერთს შეწევნისათვის. „მართლის შეწევნული მხურვალე ლოცვა ბევრს შეეწევა.“

ღვთისმოსაობის საფუარს თავისი ძალა სრულიად არ დაუკარგავს. იმ დროს, როდესაც ეკლესიისთვის საშიშროება და დათრგუნულობა უმაღლეს ხარისხს მიაღწევს, ის მცირე საზოგადოება, რომელიც ნათელში დგას, კვნესითა და ტირილით იგლოვებს იმ სისადაგლეებს, რომელნიც ქვეყანაში ხდება. მაგრამ განსაკუთრებით მათი ლოცვები ეკლესიისათვის აღივლინება, რადგან მისი წევრები წუთისოფლის წესისამებრ იქცევიან.

ამ ერთგული მცირერიცხოვანი ხალხის გულმოდგინე ლოცვები ფუჭი არ იქნება. როდესაც უფალი გამოვა როგორც შურისმგებელი, იგი იმავდროულად მოვა როგორც მფარველი ყოველთა მათთა, რომელთაც რწმენა მისი სიწმინდით შეუნარჩუნებიათ და თავი შეუბღალავად დაუცავთ სოფლისაგან. სწორედ ამ დროს არის, რომ ღმერთმა აღუთქვა შური იძიოს თავის რჩეულთათვის, რომელნიც დღედაღამ შეჰღალადებენ მას, თუმცა იგი დიდხანს ითმენს მათ გამო.

ბრძანება ასეთია: „გაიარე ქალაქის შუაგულში, იერუსალიმის შუაგულში, და დასვი ნიშანი იმ კაცთა შუბლებზე, რომლებიც კვნესიან და ღალატებენ ყველა იმ სისამაგლის გამო, რაც მის შუაგულში ხდება.“ ეს კვნესითა და ღალადით მდგომნი სიცოცხლის სიტყვებს აცხადებდნენ; ამხელდნენ, არიგებდნენ და შეევედრებოდნენ. ზოგიერთმა, ვინც ღმერთს უპატიობდა, მოინანია და მის წინაშე გული დაიმდაბლა. მაგრამ უფლის დიდება ისრაელს განშორდა; თუმცა მრავალნი კვლავაც აგრძელებდნენ რელიგიის გარეგან ფორმებს, მისი ძალა და თანდასწრება აღარ იყო. Testimonies, ტომი 5, 208–210.

ვინც წარმოდგენილნი არიან დანიელის მიერ, როდესაც იგი ბელშაცარის წინაშე იდგა, და ვინც იციან „ამერიკის მომავალი“, ისინი მაშინ მიიღებენ დანიელის „ალისფერ სამოსელს“, „ოქროს ყელსაბამს“ და გამოცხადდებიან, როგორც „მესამე მმართველი სამეფოში“. ალისფერი არის პირმშოს ნიშანი და ფერი, რომელნიც იღებენ მამის მემკვიდრეობის ორმაგ წილს, რომელნიც არიან ას ორმოცდაოთხი ათასი.

ესენი არიან ისინი, რომელნიც ქალებით არ შებილწულან, რადგან ქალწულნი არიან. ესენი არიან ისინი, რომელნიც კრავს მიჰყვებიან, სადაც უნდა წავიდეს. ესენი არიან კაცთაგან გამოსყიდულნი, ღვთისა და კრავისათვის პირველნაყოფად. გამოცხადება 14:4.

იმ ორ პურს შორის, რომლებიც ნიშანდებად არის აღმართული, ეს არის პირმშო (პირველნაყოფნი), რომელთაც ხელზე ალისფერი ძაფი აქვთ დადებული.

და როცა იგი შობდა, ერთმა ხელი გამოყო; და ბებიაქალმა აიღო და მის ხელს ალისფერი ძაფი შეაბა და თქვა: ეს პირველად გამოვიდა. და მოხდა ისე, რომ როცა მან ხელი უკან შეიწია, აჰა, მისი ძმა გამოვიდა; და მან თქვა: როგორ გაიკაფე გზა? ეს გარღვევა შენზე იყოს; ამიტომ ეწოდა მას სახელად ფარეცი. ხოლო შემდეგ გამოვიდა მისი ძმა, რომელსაც ხელზე ალისფერი ძაფი ჰქონდა; და მისი სახელი ეწოდა ზარახი. დაბადება 38:28–30.

წმინდა წერილებში „ალისფერის“ პირველი მოხსენიება არის მაშინ, როდესაც „ზარახი“, რომელიც პირმშო იყო და რომლის სახელი ნიშნავს „აღმავალ ნათელს“, პირველი გამოვიდა იუდასგან ჩასახულ ტყუპთაგან. დედა, თამარი (რომელმაც მეძავად ითამაშა), იუდას გარდაცვლილი, უკეთური ძის ცოლი იყო. ზარახი, „აღმავალი ნათელი“, იუდას ტომიდან მოვიდა და ხელზე ალისფერი ძაფი ედო. „ფარეცი“ ნიშნავს გარღვევას, და იგი წარმოადგენს მათ, ვინც წყდება პაპობას და კვირის კანონის კრიზისის დროს გამოდის ბაბილონიდან.

„ალისფერი ძაფი“ ასევე იყო ის ნიშანი, რომელმაც დაიცვა იერიხოვნის მეძავი, როდესაც იერიხოვნის ქალაქი განადგურდა.

აჰა, როცა ამ ქვეყანაში შევალთ, ეს ალისფერი ძაფის ხაზი იმ სარკმელზე გამოაბი, რომლითაც ქვემოთ ჩაგვიშვი; და მამაშენი, დედაშენი, შენი ძმები და მამაშენის მთელი სახლი შენთან, შინ მოიყვანე. და ასე იქნება: ვინც კი შენი სახლის კარიდან გარეთ, ქუჩაში გავა, მისი სისხლი მისსავე თავზე იქნება, და ჩვენ უდანაშაულონი ვიქნებით; ხოლო ვინც შენთან ერთად სახლში იქნება, მისი სისხლი ჩვენს თავზე

იყოს, თუ ვინმეს ხელი შეეხება მას. ხოლო თუ ამ ჩვენს საქმეს გაამჟღავნებ, მაშინ თავისუფალნი ვიქნებით იმ ფიცისაგან, რომლითაც დაგვაფიცე. და მან თქვა: თქვენი სიტყვებისამებრ იყოს. და გაუშვა ისინი, და ისინი წავიდნენ; ხოლო მან ალისფერი ხაზი სარკმელზე გამოაბა. იესო ნავეს ძე 2:18–21.

დანიელის მოწიფერი სამოსი ცხადყოფს, რომ იგი მაშინ წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხ ათასს, ორ შესარხევ პურს შორის პირველს, რომელიც მალა აიწევა. როგორც პურის კვერები, ისინი წარმოადგენენ ზეცის პურს, რომელსაც ჯვარცმისკენ მიმავალ გზაზე, საერთო დარბაზში, მოწიფერი სამოსი შემოსეს. ბელშაცარის სანადიმო დარბაზში, რომელიც წინასახე იყო იმ საერთო დარბაზისა, სადაც იესოს მოწიფერი სამოსი მისცეს, იგი ეძლევათ მათ, ვისაც ესმით კრიზისი, რომელიც უკვე სულ ახლოსაა „ამერიკის მომავლისათვის“.

მაშინ გამგებლის ჯარისკაცებმა იესო პრეტორიუმში წაიყვანეს და მის ირგვლივ მთელი რაზმი შეკრიბეს. და გახადეს მას სამოსელი და შემოსეს იგი მოწიფერი მოსასხამით. მათე 27:27, 28.

სამოსელი, რომელიც დანიელით წარმოდგენილთ მიეცათ, არის ქრისტეს სიმართლის სამოსელი, რომელიც თეთრია.

ვიხარებდეთ და ვიმხიარულოთ, და პატივი მივაგოთ მას, რადგან მოვიდა კრავის ქორწილი და მისმა ცოლმა თავი მოამზადა. და მიეცა მას, რომ შემოსილიყო წმინდა და სპეტაკი ბისონით; რადგან ბისონი არის წმიდათა სიმართლე. გამოცხადება 19:7, 8.

სამოსელი, რომელიც ეძლევათ მათ, ვინც წარმოდგენილნი არიან როგორც დანიელი, ერთდროულად ალისა და თეთრია, რადგან მათი სამოსელი გათეთრებულია მრეცხავის საპნით მალაქიას მესამე თავში მოხსენიებული მრეცხავის მიერ, როდესაც იგი ლევის ძეთ განწმენდს.

მაგრამ ვინ დაითმენს მისი მოსვლის დღეს? და ვინ დადგება, როდესაც იგი გამოცხადდება? რადგან იგი ჰგავს გამომდნობლის ცეცხლს და მრეცხავის საპონს. და დაჯდება იგი როგორც ვერცხლის გამომდნობი და განმწმედელი; და განწმენდს ლევის ძეთ, და გამოაცდის მათ, როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რათა შესწირონ უფალს შესაწირავი სიმართლით. მალაქია 3:2, 3.

სამოსელი თეთრია, მაგრამ მხოლოდ იმიტომ, რომ იგი კრავის ალისფერ სისხლში განიბანა.

და იესო ქრისტესაგან, რომელიც არის ერთგული მოწმე, მკვდართაგან პირმშო, და დედამიწის მეფეთა მთავარი. მას, რომელმაც შეგვიყვარა ჩვენ და თავისი სისხლით განგვბანა ჩვენი ცოდვებისაგან, და რომელმაც გაგვხადა ჩვენ მეფეებად და მღვდლებად ღმერთისა და თავისი მამისათვის, მას დიდება და ხელმწიფება უკუნიითი უკუნისამდე. ამინ. გამოცხადება 1:5, 6.

ოქროს ჯაჭვის პირველი ხსენება მაშინ გვხვდება, როდესაც იოსები ეგვიპტის მმართველობაზე დაინიშნა.

და უთხრა ფარაონმა იოსებს: იხილე, დაგადგინე შენ მთელი ეგვიპტის ქვეყნის ზედამხედველად. და მოიხსნა ფარაონმა თავისი ბეჭედი ხელიდან და იოსების ხელს გაუკეთა; და შემოსა იგი უმშვენიერესი სელის სამოსლით და ოქროს ჯაჭვი შეაბა კისერზე; და დასვა იგი თავის მეორე ეტლზე, და ღაღადებდნენ მის წინაშე: მუხლი მოიდრიკეთ! და დაადგინა იგი მთელი ეგვიპტის ქვეყნის მმართველად. და მოიხსნა ფარაონმა თავისი ბეჭედი ხელიდან და იოსების ხელს გაუკეთა; და შემოსა იგი უმშვენიერესი სელის სამოსლით და ოქროს ჯაჭვი შეაბა კისერზე. დაბადება 41:41-43.

მიზეზი, რის გამოც იოსები ფარაონმა ეგვიპტეზე მმართველად დანიშნა, ის იყო, რომ იოსებს შეეძლო ფარაონის „შვიდი დროის“ სიზმრის განმარტება „აღმოსავლეთის ქარის“ გამანადგურებელ ქროლვასთან დაკავშირებით.

და ფარაონმა უთხრა იოსებს: ჩემს სიზმარში, აჰა, ვიდექი მდინარის ნაპირზე; და, აჰა, ამოვიდა მდინარიდან შვიდი ძროხა, ხორცსავსე და მშვენიერი შესახედაობის; და მოვდნენ ისინი მდელოზე. და, აჰა, მათ შემდეგ ამოვიდა კიდევ შვიდი ძროხა, საცოდავი, მეტად მახინჯი შესახედაობისა და ხორცგამოცლილი, რომელთა მსგავსი სიბოროტით არასოდეს მინახავს ეგვიპტის მთელ ქვეყანაში. და გამხდარმა და მახინჯმა ძროხებმა შეჭამეს პირველი შვიდი მსუქანი ძროხა. და როცა შეჭამეს ისინი, ვერავინ იტყოდა, რომ შეჭმული ჰყავდათ; რადგან კვლავაც ისეთივე მახინჯები იყვნენ, როგორც თავიდან. მაშინ გამელვინა. და ვიხილე ჩემს სიზმარში, და, აჰა, ერთი ღეროდან ამოვიდა შვიდი თავთავი, სავსე და კარგი. და, აჰა, მათ შემდეგ აღმოცენდა შვიდი თავთავი, გამხმარი, თხელი და აღმოსავლეთის ქარით დამჭკნარი. და თხელმა თავთავებმა შთანთქმეს ის შვიდი კარგი თავთავი; და ვუამბე ეს მოგვებს, მაგრამ არავინ იყო, ვინც ამის ახსნა შეძლო ჩემთვის. და იოსებმა უთხრა ფარაონს: ფარაონის სიზმარი ერთია; ღმერთმა აუწყა ფარაონს, რის ქმნასაც აპირებს. დაბადება 41:17-25.

იოსებმა ფარაონის სიზმარი განმარტა „ხაზი ხაზზე“ პრინციპის თანახმად, რადგან პირველად ფარაონს აუწყა, რომ ეს ორი სიზმარი ერთი იყო. შემდეგ მან განმარტა სიტყვა „შვიდი“, რომელიც „ძროხებთან“ და „თავთავებთან“ იყო დაკავშირებული, როგორც სიმბოლოები. ამ მონაკვეთში სიტყვა „შვიდი“ იგივე სიტყვაა, რომელიც ლევიანთა ოცდაექვსში ნათარგმნია როგორც „შვიდჯერ“. იოსებმა „შვიდი“ განმარტა როგორც შვიდი წლის, ანუ ორი ათას ხუთას ოცი დღის, სიმბოლო. იოსებიცა და დანიელიც ორივენი განმარტავდნენ ლევიანთა ოცდაექვსის „შვიდჯერ“-ის სიმბოლოს.

ფარაონის სიზმარში შიმშილობა წარმოქმნილი იყო იმიტომ, რომ თავთავები „აღმოსავლეთის ქარით იყო დამჭკარი“. სტრიქონი სტრიქონზე, როგორც იოსები უშუალოდ იყენებს, „აღმოსავლეთის ქარი“ მიუთითებს, რომ სწორედ ისლამი წარმოშობს შიმშილობისა და ეკონომიკური კრახის იმ პერიოდს, რომელიც იწყება მაშინ, როცა იოსებსა და დანიელს ეძლევათ ოქროს ყელსაბამი, რაც წარმოადგენს დროშის აღმართვას სამყაროს წინაშე (იოსების ეგვიპტე), და ღვთის სხვა ფარის გამოძახებას (დანიელის) ბაბილონიდან.

შეერთებული შტატების ორი რქა წარმოდგენილია ბიბლიური წინასწარმეტყველების ყველა იმ ძალით, რომლებიც ორ ერად არიან გამოხატულნი. ეს მოიცავდა საფრანგეთს, რომელიც წინასწარმეტყველურად შედგება სოდომისა და ეგვიპტისაგან, აგრეთვე ისრაელისაგან, რომელიც შედგებოდა ჩრდილოეთისა და სამხრეთის სამეფოებისაგან, და ასევე მიდია-სპარსეთის იმპერიას. დანიელის წიგნის მერვე თავში მიდია-სპარსეთის ორი რქა მიუთითებს, რომ სამეფოს ერთ-ერთი რქა ბოლოს ამოდის.

მაშინ აღვაპყრე ჩემი თვალები, შევხედე, და აჰა, მდინარის წინ იდგა ვერძი, რომელსაც ორი რქა ჰქონდა; და ორივე რქა მაღალი იყო, მაგრამ ერთი მეორეზე მაღალი იყო, და უფრო მაღალი უკანასკნელად ამოვიდა. დანიელი 8:3.

მიდო-სპარსეთის ორი რქა წარმოადგენენ მიწის მხეცის ორ რქას, და ამიტომ მიწის მხეცის ერთ-ერთი რქა უფრო მაღალი უნდა იყოს და უკანასკნელად ამოვიდეს. აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს, მიწის მხეცის მმართველობა დაიწყო, ხოლო პროტესტანტიზმის რქა ელია წინასწარმეტყველმა, უილიამ მილერით წარმოდგენილმა, ქარმელის მთაზე წაიყვანა. უნდა გამართულიყო შერკინება, რომელიც გამოავლენდა განსხვავებას ჭეშმარიტ წინასწარმეტყველსა და ცრუ წინასწარმეტყველს შორის; ეს უნდა აღსრულებულიყო ქარმელის მთის გამოცდისას, რომელიც მიმდინარეობდა 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე.

მილერიტული ადვენტიზმი განგებულებით იქნა ამოცნობილი, როგორც ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი, იმავე დროს, როდესაც შეერთებული შტატების პროტესტანტული დენომინაციები კვლავ მიბრუნდნენ პაპურ რომთან და იქცნენ მის ასულებად. 1863 წელს მილერიტული ადვენტიზმის ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა იმავე ზიარებას დაუბრუნდა, რომელშიც განდგომილი პროტესტანტიზმი იყო, რადგან დაუბრუნდა ბიბლიის შესწავლის იმავე გახრწნილ მეთოდს, რომელსაც განდგომილი პროტესტანტიზმი მისდევდა, როდესაც მათ ელიის უწყების უარყოფის თავიანთი პროგრესული საქმე დაიწყეს. დროის იმავე პერიოდში დაიწყო შეერთებული შტატების სამოქალაქო ომი. (გაითვალისწინეთ, რომ როდესაც სულიწმიდა უარყოფილია, მაშინ სხვა სული იპყრობს ადგილს, და შედეგი ყოველთვის ომია.) ერი მაშინ სიტყვასიტყვით, პოლიტიკურად და წინასწარმეტყველურად იყო გაყოფილი. რესპუბლიკანიზმის რქა იმ დროიდან მოყოლებული აღმოჩნდებოდა მზარდ ბრძოლაში ორ ძირითად პოლიტიკურ პარტიას შორის.

1863 წლიდან, რომელიც გაყოფის სიმბოლო იყო, რადგან ეს წელი თვით ჩრდილოეთსა და სამხრეთს შორის სამოქალაქო ომის სწორედ შუაგულს წარმოადგენდა, წარმოიშვა ორი პოლიტიკური დაჯგუფება რესპუბლიკური რქის ფარგლებში და ორი დაჯგუფება პროტესტანტული რქის ფარგლებში, რომლებიც შედგებოდა დემოკრატიული და რესპუბლიკური პარტიებისაგან, აგრეთვე კვირის დამცველი და შაბათის დამცველი განდგომილი პროტესტანტებისაგან. ორივე რქის ეს ორგვარი გაყოფა ქრისტეს დღეებში წინასწარ იყო განსაზღვრებული სადუქვევლებსა და ფარისევლებში. ერთმა ჯგუფმა დაფუძნების პრინციპები აშკარად უარყო, ხოლო მეორე აცხადებდა, რომ იცავდა დაფუძნების პრინციპებს, მაგრამ საბოლოოდ ისინი ადამიანური გადმოცემებითა და ჩვეულებებით ჩაანაცვლა.

2001 წლის 11 სექტემბერს მხეცის ხატის განსაცდელის პერიოდი წინასწარმეტყველურად დაიწყო და თავის კულმინაციას აღწევს კვირადღის კანონში, ანუ ბელშაცარის ნასვამობის ნადიმზე. კვირადღის კანონი არის ნიშანი, რომელიც ადასტურებს, რომ ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთება სრულად ჩამოყალიბებულია. იმ მომენტში განდგომილი რესპუბლიკანიზმისა და განდგომილი პროტესტანტიზმის ორი რქა ერთ განდგომილ რქად იქცევა, და სწორედ მაშინ დანიელი ხდება მესამე რქა, ანუ მესამე მმართველი, ანუ ჭეშმარიტი პროტესტანტული რქა, რომელიც ბოლოს ამოდის და უფრო მაღალია, რადგან სწორედ მაშინ არის იგი აღმართული, როგორც დროშა.

იოსები და დანიელი ერთსა და იმავე წინასწარმეტყველურ ხაზს ეკუთვნიან, რადგან, ხაზი ხაზზე, ყველა წინასწარმეტყველი უკანასკნელ დღეებს მიუთითებს. ორივემ შეიცნო „შვიდი დრო“, როდესაც ეს იხილეს. ისლამის „აღმოსავლეთის ქარი“ კედლის ქვემოდან შემოდის, როდესაც ისინი ბელშაცარსა და ფარაონს განუმარტავენ, რა არის „ამერიკის მომავალი“. მათ შემოსილი აქვთ ქრისტეს სიმართლის „ალისფერი სამოსი“, რომელიც არის „თეთრი სამოსი“, და ასეთად ქცეულია ქრისტეს სისხლით. ისინი აღმართულნი არიან, როგორც დროშა, და წარმოდგენილნი არიან, როგორც გვირგვინი, ან როგორც ოქროს ჯაჭვი, როდესაც ხდებიან მესამე მმართველნი, რომელიც უფრო მაღლა ადის და უკანასკნელად აღდგება.

შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ დანიელის წიგნის მეექვსე თავს.

„იმ უკანასკნელ ღამეს შეშლილი უგუნურებისა, ბელშაცარმა და მისმა დიდებულებმა აღავსეს თავიანთი დანაშაულის საზომი და ქალდეველთა სამეფოს დანაშაულიც. ღვთის შემაკავებელ ხელს უკვე აღარ შეეძლო მოეგერიებინა მოახლოებული ბოროტება. მრავალგვარი განგებულებრივი მოქმედებით ღმერთი ცდილობდა ესწავლებინა მათთვის პატივისცემა მისი კანონისადმი. „ვკურნავდით ბაბილონს,“ — განაცხადა მან მათ შესახებ, ვისი სამსჯავროც ახლა ზეცას სწვდებოდა, — „მაგრამ იგი არ განიკურნა.“ იერემია 51:9. ადამიანური გულის უცნაური უკუღმართობის გამო, ღმერთმა ბოლოს და ბოლოს საჭიროდ მიიჩნია გამოეტანა შეუქცევადი განაჩენი. ბელშაცარი უნდა დაცემულიყო და მისი სამეფო სხვა ხელში უნდა გადასულიყო.“ წინასწარმეტყველები და მეფენი, 530.